

нѣкои ще кажатъ: какво бѣбри този тамъ? Кажатъ ли така, всичко е развалено. Каквото и положение да заемешъ, който те наблюдава, все ще си направи нѣкакво криво тълкувание; ако си много веселъ, ще дадатъ друго тълкувание. Това, че човѣкътъ се смѣе, туй още не е истинскиятъ човѣкъ. Ако плаче, и това не е човѣкътъ. Ама той е много замисленъ! Че коя е формата на истинската мисль? Дѣ е онази характерна черта на мисльта? Ама той е благороденъ! Дѣ е тази линия на благородството, която не се мѣни. Щомъ се мѣни, тя не е благородство. Слѣдователно, линиитѣ въ истинскиятъ свѣтъ всѣкога иматъ еднаква интензивность.

Въ този свѣтъ човѣкъ може да бѣде едновременно навсѣкждѣ. Отъ това гледище движението е тѣй бързо, че нѣма никакъвъ промежутъкъ и изглежда, че човѣкъ не се движи. Въ другитѣ свѣтове, дѣто материята е по тѣнка, човѣкъ по-лесно се движи и едновременно той може да бѣде на много мѣста. Ето напримѣръ, тия ангели, които иматъ 6 милиона крилѣ, въ една минута могатъ да обхоятъ всичкитѣ слънца на нашата вселена и да се върнатъ съ знания и съ факти. Вие ще кажете: какъ е възможно, за една минута отгорѣ да се измине такова голѣмо пространство? Ами че това врѣме отъ една минута може да се разпрѣдѣли на още по-малки части. Съврѣменнитѣ учени хора сж почнали да доказватъ, че една секунда отъ врѣмето може да се раздѣли на нѣколко милиарда части, и въ това врѣме всѣка частица правила нѣколко трилиона обръщания. Туй казватъ ученитѣ хора. Ако го каже нѣкой религиозенъ човѣкъ, ще